

عنوان مقاله:

جایگاه عشایر در برنامه های توسعه

محل انتشار:

همایش ملی ساماندهی جامعه عشایر ایران (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

مجتبی پالوج - پژوهشگر موسسه پژوهش های برنامه ریزی و اقتصاد کشاورزی

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی جامعه عشایری باید رشد اقتصادی، توزیع عادلانه ثروت و امکانات، کاهش بیکاری و افزایش اشتغال، به حداقل رساندن تخریب منابع و محیط و توجه به توسعه پایدار، رفاه عشایر و جامعه عشایری را هدف قرار داده و برای این جامعه مهم در توسعه ملی نقش قابل شده و از طرفی وظیفه ای برای ان تعریف نماید. باید از تمام تجربه های موجود و تلاش های انجام شده در زمینه برنامه ریزی و توسعه استفاده گردیده و مدل مشخصی به کار گرفته و یا مدل مشخص توسعه طراحی و ساخته شود اگر کشور واقعا به دنبال توسعه است و در جریان برنامه های توسعه ای نگاه به بیرون و هم گرایی با اقتصاد جهانی را مد نظر دارد پیش شرط اصلی آن درون نگری است. نمی توان جامعه ای در درون کشور را که به لحاظ جمعیت قابل توجه به لحاظ پراکنش بسیار گسترده و از نظر منابع پایه و منابع تولید حائز اهمیت است از نظرگاه توسعه دور نگه داشت و به دنبال حرف های جذاب پیوند جهانی بود حتی اگر این مسئله یک الزام باشد حداقل می توان به توسعه بخش عشایری شدت بخشید و تمهیدات مورد نیاز را فراهم نمود. اگر به دنبال عدالت اجتماعی و تقسیم عادلانه منافع ملی، توزیع مناسب امکانات و فرصت ها و رفاه در جامعه که هدف توسعه است می باشیم طبیعی است که جامعه سومی هم در کشور وجود دارد که باید هدف توسعه قرار گیرد به حساب نیاوردن این جامعه در توسعه، در تحقق هدف های توسعه خلل ایجاد خواهد کرد. فراموش کردن جایگاه جامعه عشایر در اقتصاد ملی همانا فراموش کردن و به حساب نیاوردن ظرفیت بالقوه اقتصادی و فرهنگی جامعه مولد است. هر کشور در حال توسعه ای که جامعه ای با این ویژگی را فراموش کند در واقع خود را از یکی از منابع مهم توسعه محروم کرده است باید برنامه ریزی توسعه به نحوی باشد که برای این جامعه مهم، وظیفه مهمتر تعریف کند و نقش بیشتری در اقتصاد به آن بدهد و برای انجام وظیفه به ویژه برای افزایش تولید و افزایش بهره وری ابزار و الزامات را فراهم کند. توسعه جامعه عشایری به منزله شهرنشین کردن آنها خطایی نابخشودنی است و برنامه ریزی وسعه برای این جامعه باید ویژگی های خاص خود را داشته باشد ظرافت و در واقع دشواری های برنامه ریزی این جامعه به مراتب بیش از دو جامعه دیگر است. تدوین برنامه ای که اقتصاد عشایر را اقتصاد ملی عجین کند و آنها را در عرض هم قرار دهد نیاز به تمهیدات و الزامات و رهیافت های خاص خود دارد نقش عشایر فوق العاده مهم بوده و دولت به مفهوم واقعی باید در خدمت عشایر باشد در این مقاله تلاش شده است جایگاه عشایر در برنامه های پنج ساله توسعه مورد بررسی و کنکاش قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی و توسعه، رشد اقتصادی، تقسیم عادلانه منافع ملی، افزایش بهره وری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/352494>

